

– A wśród nich [wiarynych] może być nasza własna matka, babcia lub inne bliskie osoby (por. 2Tm 1, 5). Może ich życie nie zawsze było doskonałe, ale, nawet spośród niedoskonałości i upadków, szli naprzód i podobali się Panu. (...) powołanie do wiary, Pan kieruje do każdego z nas – pisze Ojciec Franciszek w adhortacji apostołskiej „Gaudete et exultate” o powołaniu do wiary w świecie współczesnym.
Celem adhortacji, ogłoszonej 9 kwietnia, jest „przedstawienie powołania do wiary, próbnym ujścię w aktualnym kontekście, z jego zagrożeniami, wyzwaniem i możliwościami – zaznacza papież Franciszek. Dokument zachęcający do wiary, chrześcijańskiej radości i życia bogosławieństwami Jezusa na co dziełskada się z pięciu części zatytułowanych kolejno: „Powołanie do wiary”, „Dwaj subtelni nieprzyjaciele wiary”, „W świetle mistrza”, „Pewne cechy wiary w świecie współczesnym”, „Walka, czujność i rozeznanie”.<p>W pierwszej części Ojciec Franciszek pisze o tym, że na drodze powołania do wiary wspierają nas zarówno ci, którzy są już wiary, jak i ci, którzy są znakiem obecności Boga, stojąc obok nas. Są to, jak nazywa ich Papież, „wiary z sąsiedztwa”. Franciszek zachęca do dawania świadectwa w swoich codziennych zajęciach, tam, gdzie każdy się znajduje. Papież pisze też o potrzebie równowagi między modlitwą i kontemplacją, a aktywnością i działaniem, tak, by duch wiary przenikał wszystkie chwile naszego życia. „Nie bój się wiary. Nie odbierze ci ona siły, życia ani radości. Wręcz przeciwnie – podkreśla Papież, dodając, że uwiarynianie się ożywia nas i czyni nas bardziej ludzkimi. Ojciec Franciszek w drugiej części adhortacji opisuje gnostycyzm i pelagianizm, jako dwa „zafałszowania wiary”, postawy, które są przeszkodą w dążeniu do niej. Gnostycy przypisują wadę inteligencji, natomiast pelagianie i semipelagianie – ludzkiej woli i osobistemu wysiłkowi, przez co zarówno jedni jak i drudzy stawiają się wyżej od innych. Odnosząc się do tych postaw, Papież podkreśla, że jeśli ktoś „ma odpowiedzi na wszystkie pytania, pokazuje, że nie podąża w wąziwą drogę i możliwe, że jest fałszywym prorokiem”. Dodaje, że Bóg jest tajemniczo obecny w życiu każdej osoby i nie można przewidzieć, gdzie Go nie ma. Podkreśla też wartość uznania naszych ograniczeń i przyjęcia daru łaski, która nas stopniowo przemienia. Trzecia część dokumentu poświęcona jest bogosławieństwom ewangelicznym, które definiują cechy osoby wiary. „Słowo +szczęśliwy+ lub +bogosławiony+ staje się synonimem słowa +wiary+, ponieważ wyraża, że osoba, która jest wiarna Bogu i żyje Jego słowem, osiąga prawdziwe szczęście, dając siebie w darze – pisze Papież. Wymienia też za Ewangelii św. Mateusza kolejne bogosławieństwa. Następnie zwraca uwagę na „wielki regułpostawienia” zawarte w rozdziale 25 Ewangelii św. Mateusza (ww. 31-46): „Byłem głodny, a daliście Mi jeść; byłem spragniony, a daliście Mi pić; byłem przybyszem, a przyjęliście Mnie; byłem nago, a przyodzialiście Mnie; byłem chory, a odwiedziliście Mnie; byłem w więzieniu, a przyszliście do Mnie”. W tym kontekście papież Franciszek wspomina m.in. o potrzebie uznania godności każdej istoty ludzkiej. „Jasna, stanowcza i dąliwa musi być na przykład obrona istoty niewinnej, jeszcze nie narodzonej, ponieważ stawka jest w tym wypadku godność życia ludzkiego, zawsze wiary, czego wymaga miłość do każdej osoby, niezależnie od etapu jej rozwoju. Ale również wiary jest życie ubogich, którzy już się urodzili i zmagają się z biedą (...)” – podkreśla Papież. Zwraca też uwagę na sytuację migrantów, podkreślając słowa Jezusa, który mówi, że w każdym obcym przyjmujemy Jego samego. W kolejnej części adhortacji Ojciec Franciszek wymienia cechy wiary w świecie współczesnym, które uważa za szczególnie ważne. Są to: znoszenie, cierpliwość i pogodność radości i poczucie humoru oraz miłość i zapał. Papież podkreśla też jak pomocne jest w drodze do wiary trwanie we wspólnocie z innymi ludźmi. Zwraca tu uwagę na potrzebę dbania o „drobne szczegóły wiary” czyli słowa: „proszę dziękuję przepraszam” czy też wzajemną troskę o siebie. „Pamiętajmy, że elementem wiary jest stała otwartość na transcendencję wyrażającą się w modlitwie i adoracji” – dodaje. Ostatnia część dokumentu ukazuje drogę do wiary jako nieustanną walkę Papież przypomina o realnym działaniu zła, wobec którego należy zachować czujność. Jako broń w tej walce wymienia: „wiarę wyrażającą się w modlitwie, rozważanie słowa Boga, sprawowanie Mszy św., adorację eucharystyczną, sakrament Pojednania, uczynki miłosierdzia, życie wspólnotowe, zaangażowanie misyjne”. Ojciec Franciszek pisze, że droga do wiary jest drogą pokoju i radości, jednak ostrzega przed letniością, która stopniowo prowadzi do zepsucia duchowego. Podkreśla też wagę rozeznawania tego czy coś pochodzi z Ducha wiary, czy z ducha tego świata czy z ducha diabła. Jak pisze, postawa rozeznawania jest szczególnie ważna wobec ogromnych możliwości działania i rozrywki, jakie oferuje współczesny świat. Dlatego prosi wszystkich chrześcijan o praktykowanie codziennego rachunku sumienia. Na

Parafia Rzymskokatolicka pw. św. Michała i Archanioła w Starejwsi

Ojciec Święty Franciszek o radości w dążeniu do bycia świętym

---

zakochanie adhortacji Ojciec Święty Franciszek odwołuje się do przykładu Maryi, która „jest świętą pośród świętych, najbardziej bogosławioną”. Ukazuje nam Ona drogę świętości i nam w niej towarzyszy. „Prośmy, aby Duch Święty napełnił nas mocnym pragnieniem bycia świętymi dla większej chwały Bożej i wspierajmy się nawzajem w tym zamiarze. W ten sposób będziemy mieli udział w szczęściu, którego świat nie może nam odebrać – zachęca Papież. BP KEP